

1a crònica Velobici-25. Estada a Menorca

Són les 5 de la tarda i ja comencen a arribar velobicis, pares, professors...tots nerviosos per a començar l'aventura menorquina. Els nervis van en augment quan arriba el primer autobús (sí, sí, el primer). Poc després arriben les furgonetes que han de transportar les bicis i comencem a carregar. Aquesta vegada el tetrís ha estat més complicat perquè hi ha 10 bicis més a col·locar en el mateix espai.

Els alumnes, en masculí, es comencen a apilonar davant la porta de l'autobús i en un descuit hi comencen a pujar. De seguida ens adonem que l'autobús és petit, sort que tenim en Plancosta prop i ho podem solucionar.

L'entrada s'efectua segons els protocols actuals del jovent: amb avalancha com si es tractés d'un concert de'n Bad Bunny, de fet es van esgotar les entrades i no quedava cap localitat lliure, (sap greu per alguns pares que els feia il·lusió venir).

Abans de sortir ja tenim el primer ensurt (i de nou sí, sí, el primer)..."-He perdut la cartera!!!" s'escolta des de les profunditats del bus. Hi ha tensió en l'ambient però finalment la cartera apareix i podem partir.

Ja anem cap Barcelona, i durant el trajecte els professors aprofitem per fer una tasca extra, completar les dades que ens demanen per fer el Check-in del camping Son Bou, però no serà fàcil...fem una primera ronda de DNI's, i quan creiem que ja tenim totes les dades, ens en falta una...segona ronda de DNI, no som conscients ni de que existeixen tantes dades...equipo de expedición, número de soporte, aquests dels camping ens demanen unes coses molt rares. Per acabar proposem una tercera ronda de DNI però comença a haver-hi xiulits...FUERA!!! Entre ronda i ronda i "ronda litoral" ja som al port, i després d'unes quantes voltes per la zona franca ja som al vaixell. Som els primers en embarcar.

Abans de sortir del bus donem instruccions però, la tripulació del vaixell ens dona unes altres i ens capgira els plans, ara bicis a terra, ara entrem, ara on son les maletes?, baixem?, on? planta 3 maletes, planta 5?, no planta 7...on son els alumnes? tots estan a coberta...eiii que hem de pujar les maletes...planta 3, escales mecàniques i finalment maletes a la planta 7 al costat de la sala Neptuno on tenim les nostres acomodacions. Quan els profes hem arribat a la sala de butaques hem notat que som els últims en arribar i que estem sols, (volíem ser els primers per donar instruccions més precises), és igual, per fi hem embarcat, encara hi falta una hora per sortir de port. Els velobicis estan inspeccionant les possibilitats de la nit que s'acosta; nosaltres fem una ronda pels camarots per comprovar que no hi ha algun pare/mare allotjat. No hem detectat cap anomalia.

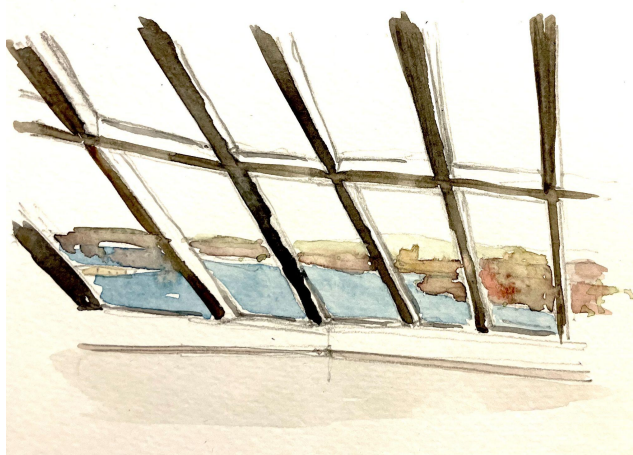
Abans de sortir de port falta una càmera de fotos i una funda dental; en Plancosta té la càmera i les fundes venen en avió.

El Velobici no deixa de sorprendre'ns, la sala Neptuno s'ha convertit en Neptuno Beauty Center, es feien allissats de cabells, retocs estètics varis, manicures,... es preveu una nit llarga. Sembla ser que alguns han estat comprovant si era cert que hi havia una discoteca, altres han fet contactes amb els de Pont de Suert, altres no han aparegut per la sala Neptuno fins la matinada, no sabem ben bé què han fet, la majoria ha anat retirant discretament a dormir i tres o quatre (la Resistència) s'enorgulleixen de no haver dormit ni un minut, ara veurem fins quan aguanten, les famílies menorquines ens ho explicaran.

De nou se sent: "He perdut la cartera un altre cop". Evidentment la cartera ha aparegut on havia de ser.

Arribem a Ciutadella, baixem equipatges i anem a buscar les velos. L'equipatge el recolliran els pares menorquins, nosaltres sortim del barco i anem a retrobar-nos amb els nostres companys d'intercanvi.

Després de les abraçades de retrobament i de conèixer les famílies que ens acolliran aquesta setmana ens dirigim cap a l'institut. Tenim la sort que podem anar-hi sobre la bicicleta, està allà mateix. A l'institut fem l'acte de benvinguda on en Pepe ens deleita amb un parlament molt ocurrent que ens va fer riure a tots. Ha revelat, entre altres coses, que l'Ignasi i en Pere són "bro's" i que aquest any el Velobici anirà sobre rodes, les de la bicicleta, no les de la furgó.

Els pares de l'intercanvi Pirena -Thalassa ens han preparat un esmorzar que tots hem agraït profundament, el necessitàvem. Tot plegat encara no eren les nou del matí, serà un dia molt llarg, com aquesta nit passada.

Tothom cap a casa i un parell d'hores més tard ens tornem a trobar al Palau Saura on l'Ajuntament ens dona la benviguda i ens desitja un bona setmana d'intercanvi posant de relleu els valors educatius d'aquests intercanvis. Alguns alumnes representants de cada projecte també han intervingut per donar la seva visió del que estan visquent i del que viuran al llarg d'aquesta setmana.

A partir d'aquí passem el relleu a les famílies menorquines. No hi ha notícies, bones notícies. Demà sabrem més coses.

Comença l'aventura

Salut i Velo

Ciutadella de Menorca, 11 de maig de 2025

Equip de profes Velobici-25